

— b) Bez. verschiedener Pflanzen: die Indigopflanze AK. 2, 4, 2, 13. *Nyctanthes arbor tristis* ÇABDĀ. im ÇKDr. Gelbwurz RĀGA. im ÇKDr. ein best. wohlriechender Stoff ebend. ÇKDr. und WILSON lassen das Wort nach MED. noch andere Pflanzen bezeichnen, die aber in der gedr. MED. unter रञ्जिनी, in H. an. unter राञ्जिनी verzeichnet werden. — 4) n. a) das Färben VĀGBH. 12, 13. केश^० Verz. d. Oxf. H. 122, b, 24. Farbe: नानारञ्जनरक्ताः MBH. 12, 3689. कुरिङ्गारसरञ्जनस्य सौन्दर्यम् Spr. 3036. — b) das Nasaliren: उपधा^० Cit. beim Schol. zu VS. Prāt. 3, 135. — c) das Entzücken, Erfreuen, Beglücken, Zufriedenstellen MBH. 12, 1998. 2057. HARIV. 3069. R. 1, 3, 37 (33 GORR.). Spr. 1215. RAGH. 4, 12, 6, 21. RĀGA-TAR. 3, 102, 3, 436. MALLIN. zu KUMĀRAS. 4, 9. Verz. d. Oxf. H. 138, b, No. 273. MĀRK. P. 27, 4. — d) rother Sandel AK. 2, 6, 2, 33. H. 642. H. an. MED. — Vgl. केश^० (s. auch oben u. 4) a), नखरञ्जनी, नेत्ररञ्जन, पाक^०, मनो^०, योनि^०, रसिकरञ्जनी, स्त्रीरञ्जन.

रञ्जनक m. ein best. Baum, = कटुक RĀGA. im ÇKDr. — Vgl. पटु^०.

रञ्जनदु m. ein best. Baum, = अष्टकुक्क (7), vulgo आचगाक ÇKDr.

रञ्जनीय (vom caus. von रञ्ज् und von रञ्जन nom. act.) adj. 1) gut zu stimmen, zu erfreuen, zufriedenzustellen KATHĀS. 14, 57. 33, 43. — 2) woran man seine Freude hat: रञ्जनीयेषु रञ्जयति कोपनीयेषु कुप्यति NILAK. 16. SARVADARÇANAS. 177, 4. — Vgl. रञ्जनीय.

रञ्जिनी f. Bez. verschiedener Pflanzen: die Indigopflanze; *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) Roxb. und = शुपाडोरिचनिका MED. n. 113. WILSON und ÇKDr. nach derselben Aut. रञ्जनी, H. an. राञ्जिनी.

रट्, रैठति (परिभाषणो, VOP. वाचि) DHĀTUP. 9, 10. heulen, brüllen, schreien, krächzen, laut wehklagen: पपात रानसो भूमौ रराट् च भयंकरम् BHATT. 14, 81. Verz. d. Oxf. H. 237, a, 16. करटा (= उध्वाः) रेटुः BHATT. 14, 5. घोराम्भार-टिषु: शिवाः 15, 27. रटसो वायसाः MĀRK. 137, 10. करटं त्वं रट Spr. 2813. रटतः करटाः कटुः KĀÇIKH. 68 53 (nach AUFRECHT). रटति मर्त्यसंघाः VARĀH. BRH. S. 19, 7. KATHĀS. 18, 109. vom Laute eines fallenden Beils: पटु-रट्टोर्धारः (nach einem Schol. पटुर-अट^०) कुठारः PRAB. 3, 10. vom Laut einer Glocke: पटु रटति घण्टा MĀLATIN. 74, 20. rauschen, rauschend reden: माघे मासि रटत्यापः किञ्चिद्भ्युदिते रवौ । ब्रह्मघ्नमपि चापडालं कं पतत् पुनीमहे ॥ WILSON, Sel. Works 2, 183. laut verkünden: रट-त्तीक पुराणानि WEBER, KṚṢṢṢĀ. 221. zujauchzen, mit acc.: जनगणार-टितैस्तज्ञयैः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 9, Çl. 30. रटति n. Ge- schrei: रटितैश्च कर्करेटोः RĀGA-TAR. 2, 168. भ्रातश्चातक किं वृथातिर-टितैः Spr. 3503. = कुकरित H. an. 4, 104. — रटती s. bes. Vgl. रट्.

— caus. रटयति dass. KĀÇ. zu DHĀTUP. 33, 65.

— intens. schreien, krächzen: कौञ्ची भयार्तामिव रारटतीम् R. GORR. 2, 77, 32. करटो रारटित्येषः KĀÇIKH. 36, 26 (nach AUFRECHT).

— आ schreien, kreischen KATHĀS. 23, 36. 70, 94. BHATT. 3, 38, v. 1. — Vgl. आरटि.

— परि vgl. परिराटक fg.

रटन (von रट्) n. Beifallsruf: विटाश्याप्तीलरटनेर्वाह्यं तस्य लेभिरे RĀGA-TAR. 6, 158.

रटती f. Bez. des 14ten Tages in der dunkelen Hälfte des Monats Māgha, so genannt nach den bei diesem Feste gesprochenen Worten: माघे मासि रटत्यापः (s. oben u. रट्), WILSON, Sel. Works 2, 183. fg. JA-VI. Theil.

MA in TITIBĀDIT., MATSĀSUKTA 33, BṚHANNĪLATANTRA 1, KĀLIKĀ-P. und KṚTJATATTVĀRṆAVA im ÇKDr.

रट् f. N. pr. einer Fürstin RĀGA-TAR. 4, 152.

रट्, रैठति (परिभाषणो) DHĀTUP. 9, 50. — Vgl. रट्.

रट्टु 1) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 281. 299. 345. 348. — 2) f. या N. pr. einer Fürstin ebend. 8, 3342. 3402. 3472. 3483. 3500.

रण^० s. रन्.

रण (von रन्) VĀRT. 3 zu P. 3, 3, 58. gaṇa वृषादि zu P. 6, 1, 203.

1) m. Behagen, Ergötzen, Lust, Freudigkeit RV. 1, 116, 21. मरुत्वा इन्द्र वृषभो रणाय पित्रा सोममनुष्यं मदाय 3, 47, 1. अयं रणाय ते सुतः 8, 17, 12. अमृतं पृथ्विर्भूते रणाय मरुतामनीकम् 1, 168, 9. 3, 34, 4. अयं श्रेयो चिकित्से रणाय 6, 41, 4. 7, 20, 5. 8, 83, 16. ता न ऊर्जे दधातन महे रणाय चर्तते 10, 9, 1. रणं कृधि रणकृत् 112, 10. VS. 14, 3. दीर्घायुवायं वृते रणाय AV. 2, 4, 1. 5, 4. pl. RV. 6, 27, 1 (= स्तोतारः SĀJ.). — 2) m. n. gaṇa अर्थचादि zu P. 2, 4, 31. TRIK. 3, 3, 14. SIDDH. K. 249, a, 5. (Kampflust)

Kampf NAIGH. 2, 17. NIR. 4, 8. 10, 47. AK. 2, 8, 2, 73. TRIK. 3, 3, 137. H.

796. an. 2, 151. MED. n. 23. HALĀJ. 2, 298. RV. 1, 119, 3. प्रायश्चद्विरे

अभि पौस्यं रणम् 10, 113, 4. अस्मा इडु वष्टा तनद्वं रणाय 1, 61, 6. 9. ध-

नंयो रणे रणे 74, 3. 6, 16, 15. AV. 5, 2, 4 (मदे मदे RV.). RV. 6, 67, 11.

रणाय दस्युकृत्योय 10, 93, 7. 8, 33, 9. तयो वयं शोषामहे रणेषु 10, 120, 5.

रणः प्रववते तत्र भोमः प्रवगरत्तसाम् RAGH. 12, 72. VARĀH. BRH. S. 46,

19. वचोतीवित्तपोरासीत्पुराभिःसरणे रणः Spr. 4348. देवासुरो नाम रणः

BhĀG. P. 8, 10, 5. RĀGA-TAR. 4, 708. द्विषत्सैन्यैश्च प्रववते रणः 6, 243. क्व

च शक्त्वं क्व च रणम् R. 3, 13, 24. रणे M. 7, 90. 98. 9, 323. MBH. 1, 1181.

2, 1375. 3, 11964. 7, 5916. R. 1, 1, 46. कथं तेषां मया रणे । स्यात्तव्यम् 22,

14. Spr. 2826. AK. 2, 8, 2, 45. 64. 71. PĀNĀT. 218, 16. HALĀJ. 3, 32. रणा-

स्य च पश्चिमे भागे 41. रणेन R. 5, 89, 14. रणाय समाहृतः KATHĀS. 10, 24.

मृगयन्नाम BhĀG. P. 3, 17, 20. विशारद MBH. 3, 2485. समुद्यमे BHAG. 1.

22. रणोन्मोग VARĀH. BRH. S. 46, 25. रणागम 8, 17. संरम्भ RĀGA-TAR. 3,

334. शिरसि ÇĀK. 137. 183. Spr. 1314. रणाय KATHĀS. 47, 78. ओचर

im Kampfe begriffen, kämpfend MĀRK. P. 134, 51. स्य MBH. 3, 10270.

रणेषिन् Verz. d. Oxf. H. 117, a, 37. मार्गकाविद in den verschiedenen

Arten des Kampfes erfahren BhĀG. P. 3, 17, 30. वर्षा^० VARĀH. BRH. S. 47,

11. रति^० Git. 7, 19. सिंहासन^० Kampf um R. 5, 89, 13. — 3) m. Laut.

Ton AK. 3, 3, 8. 3, 4, 13, 51. TRIK. H. 1400. H. an. MED. — 4) m. =

कोण H. an. MED. the quill or bow of a lute, etc. WILSON. — 5) m. Gang

ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. धी^०, वृद्धणा, मका^०, मकी^०, सुते^०.

रणक (von रन् oder रण) m. N. pr. eines Fürsten BhĀG. P. 9, 12, 14.

रणकर्मन् n. Kampf R. 3, 60, 38. 4, 14, 19. 7, 23, 32. 29, 33. 36. MĀRK.

P. 113, 37.

रणकाम्य, ^०म्यति Kampf wünschen BHATT. 3, 44. 18, 24.

रणकारिन् adj. Kampf verursachend VARĀH. BRH. S. 3, 35.

रणकृत^० adj. 1) Freude machend RV. 10, 112, 10. — 2) kämpfend, Kämpfer:

रणे रणकृतो वरः MBH. 2, 1375. 7, 5916.

रणक्षिति f. Kampfstätte, Schlachtfeld MBH. 6, 2390. HARIV. 3398.

RAGH. 7, 46.

रणक्षेत्र n. dass. MBH. 3, 7106.

रणतोषिणि f. dass. PRAB. 3, 5. ^०तोषिणि v. 1.